

Влизането на Исус в Ерусалим

Матей 21:1-11

8: А по-голямата част от множеството разстлаха дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и ги постилаха по пътя.

9: А множествата, които вървяха пред Него и които идваха след Него, викаха: Осанна на Давидовия Син! Благословен, Който иде в Господнето име! Осанна във висините!

Според този пасаж хората признават Исус за свой цар. Мнозина приемат Исус за цар и затова постъпват така като в осми стих, по-голямата част от множеството разстлаха дрехите си по пътя; други пък сечаха клони от дърветата и ги постилаха по пътя. Очакването е, че Исус е цар или може да бъде цар. Те викат, защото се надяват Исус да донесе освобождение. Осанна на Давидовия Син! Благословен, Който иде в Господнето име! Осанна във висините! Прекрасна сцена! Голямо въодушевление! А какво ще стане след това? Осанна! Според множеството когато Исус стане цар всички ще се облагодетелстват. Исус извършва многобройни чудеса за изцеление на страдащите. Исус успява да нахрани с пет хляба и две риби пет хиляди души. След като е толкова способен, те му се доверяват да стане техен цар и да получат блага от него.

Само няколко дена след това...

Марк 15:11-14

11. Но главните свещеници подбудиха народа да искат по-добре да им пусне Варава.

12. Пилат пак им каза: Тогава какво да направя с Този, Когото наричате Юдейски Цар?

13. А те пак изкрещяха: Разпъни Го!

14. А пилат им каза: Че какво зло е сторил? Но те още по-силно закрещяха: разпъни Го!

Същите уста викат така. Разпъни Го! Разпъни Го! Тогава езичникът Пилат, който управлява Израил, казва така. Тогава какво да направя с Този, Когото наричате Юдейски Цар? Пилат не разбира решението на юдеите и затова отново ги пита. Че какво зло е сторил? Но юдеите крещат още по-силно. Разпъни Го! Разпъни Го! Същите тези хора какво са направили само преди няколко дена? Осанна на Давидовия Син! Благословен, Който иде в Господнето име! Осанна във висините!

Човекът е роден в грях от самото начало. Това можем да разберем самите ние, когато гледаме нашето малко дете Хису. За сега той мисли само за себе си. Той още не осъзнава съществуването на Бога и не се съобразява с никой друг. Когато има нещо вкусно, той настоява да го взе за себе си. Не иска да раздава на никого. И така в човека егоизмът е вроден.

„Боже, нужни са ми 100лева. Дай ми ги! Ако случайно ги намери на улицата, много ще се зарадва, че Бог му ги е изпратил и ще му благодари. Но през ум не му минава да помисли за хората, които са ги загубили. Това сме ние хората. Дали да се

концентрираш в Бога или да се концентрираш върху себе си. –Това е голямата разлика. Когато доверяваме на Бог и в мъката си, това е истинската вяра. Това е основа да се прецени дали човекът приема истински Бога или използва вярата само за да получи лична облага.

Йов 1:21–22

21. И каза : Гол излязох от утробата на майка си: гол ще и да се върна там. Господ даде, Господ взе; да бъде благословено Господнето име.

22. Във всичко това Йов не съгреши, нито се изрази безумно спрямо Бога.

Верният Йов се изповядва след като е загубил седем синове и три дъщери, след като разбойници са ограбили целия му имот и огънят, който пада от небето е опожарил всичко. Ето това е свършена вяра.

Йов 2:9

Тогава жена му му каза: Още ли държиш правдивостта си? Похули Бога и умри.

Това е егоистична вяра. Когато ти се случват хубави неща, ти си уж добър вярващ но когато те сполети мъка или претърпиш загуба, лошите думи към Бога сами излизат от устата.

Йов 2:10

А той й отвърна: Ти говориш, както говориш някоя от безумните жени. Какво? Доброто ли ще приемаме от Бога, а да не приемаме и злото? Във всичко това Йов не съгреши с устните си.

Това е свършена вяра.

Битие 22:1–2

1. След тези събития Бог изпита Авраам, като му каза: Аврааме. А той отговори: Ето ме.

2. И Бог каза: Вземи сега единствения си син, когото обичаш, сина си Исаак, и иди в местността Мория, и го принеси там във всеизгаряне на един от хълмовете, за който ще ти кажа.

Битие 22:9–10

9. А като стигнаха на мястото, за което Бог му беше казал, Авраам издигна там жертвеник, нареди дървата и като върза сина си Исаак, сложи го на жертвеника върху вървата.

10. И Авраам простря ръката си и взе ножа да заколи сина си.

От време на време си представям такова нещо. „Ако любимият ми син, Хису стане жертва на катастрофа пред очите ми как бих реагирал спрямо Бога? Да прегръщам трупа на детето си да крещя от скръб, а как да се отнеса към Бога? Господи, защо ми се е случило това нещастие? Аз съм дошъл чак в България за да жертвам себе си за Тебе! Господи, защо стана така. Ох! Ох! Ако това си Ти, няма да вярвам повече в Тебе. Няма да служа повече на такъв Бог. Категорично!

Или господи, този мил син Ти си ми го дал и Ти можеш да ми го вземеш. Благодарен съм Ти, че прекарах много радостни мигове с малкия Хису. Господи, крепи ме надеждата, че ще се видя пак с Хису в небесното царство. Благодаря Ти за

силната ми вяра и увереност, че съществува небесното царство, където съм сигурен, че ще се видим с Хису. В този момент ми е трудно да Ти благодаря, заради силното ми чувство на скръб, но въпреки това го преодолявам и съм Ти благодарен. Господи, дай ми сила. Господи, благодаря Ти за надеждата на небесното царство и вечния живот. Алелуя! Искам да постъпя по този начин. Това значи да си концентриран в вярата в Бога.

Авраам беше готов да убие единствения си син със собствената си ръка а не с чужди ръце. Ето защо Бог прие Авраам така.

Битие 22:16 В себе си се заклевам, казва Господ, че понеже си направил това нещо и не пожали сина си, единствения си син,

Авраам притежаваме съвършен вяра в Бога. Той се беше отдал изцало на вярата, без да запази нито трошца за самия себе си.

Исус ни насочва как да воюваме с егоизма в себе си, защото е грях.

Матей 22:37-40

37. А Той му каза: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум.”

38. Това е най-голямата и първа заповед.

39. А втора, подобна на нея, е тази: „Да възлюбиш ближния си, както себе си.”

40. На тези две заповеди се крепят целият затон и пророците.

Две заповеди са войната с егоизма. Първата е не да живеем за себе си а първо за Бога, а втората за да обичаме другите като себе си. Исус се яви между като истински човек от плът и кръв и имаше човешки егоизъм в себе си но Той воюва с цялата си мощ срещу Него.

Матей 26:39

И като отиде малко напред, падна на лицето Си и се молеше, като казваше: Отче Мой, ако е възможно, нека Ме отмине тази чаша; не абаче, както Аз искам, но както Ти искаш.

Той воюваше с кървава пот.

Матей 26:42

Пак отиде втори път и се помоли, като каза: Отче Мой, ако не е възможно да Ме отмине тази чаша, без да я пия, нека бъде твоята воля.

Това е съвършена вяра.

Има хора, които търсят църквата от рождество, на велик ден, или за сватба и кръщение. И си мислят, че Бог съществуват заради тях. Те не съществуват за Бога. Те не признават, че те са слуга на Бога, а вместо това те искат да използват Бог като свой слуга. Ако отидат в небесното царство, те могат да започнат бунтарство. Ако съм на мястото на Бога, не бих ги приел.

Когато църквата раздава продукти за миряните, тогава се радват, но когато църквата иска(предлага да дават) десятък, има хора, които негодуват, че тя се интересува само от парите им. Това са егоистите(егоистичната вяра). Десятък не означава, че е може да дадеш, а може и да не дадеш. Десятък е задължение за миряните. Десятъкът е като изповед, че парите не са нашия Господ. Сега парите

управляват силата на нашия свят и управляват хората. Десятъкът означава, че Бог е моят Господ и парите са от Бога. Продължавам да наблягам за десятъка. Може би по тази причина ще пожелаете да напуснете тази църква но няма значение. Аз съм забелязал, че в България хората са много чувствителни на тема пари. Считаю, че хората слугуват на парите. Ако имаш пари, можеш да оправиш всичко. Ако дадеш пари, ще получиш и това, което не трябва(не би трябвало). Парите побеждават правдата много често.

Но спазването на правдата е по-важно от парите. Кръвта на Исус Христос е по-важна от парите. Вечният живот е по-важен от парите. Небесното царство, където ще живеем вечно, е по-важно от парите. Словото на Бога е по-важно от парите. Ние трябва да живеем по Божието слово, а не за пари: Исус казва

Марк 8:34

И повика народа заедно с учениците Си и им каза: Ако иска се отрече от себе си, нека вдигне кръста си и така нека Ме следва.

35: Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мен и за благовестието, ще го спаси.

Когато ти дават нещо сладко – гълтай, а когато ти дават нещо горчиво – плюй. Това е корейска поговорка. Но аз казвам когато ти дават нещо сладко – гълтай! и когато ти дават нещо горчиво – пак гълтай! Бъдете такъв истински християнин. Благославям ви в името на Исус нашия Бог. Амин.

Нека да се помолим.

Господи, когато ни поднесат горчивата чаша, помогни ни да не плюем. Когато ни поднесеш страдание, помогни ни да преодолеем мъката си. Помогни ни, да не ни управляват околните. Римляните 8:28 но знаем, че всичко съдейства за добро на тези, които обичат Бога, които са призвани според Неговото намерение. Помогни ни да бъде твърди и да живеем със словото Ти. Помогни ни да следваме с всичките си сили словото Ти. Дай ни вяра. Само Ти да ни владееш. Ще се покоряваме само на Теб. Дай ни сила. В името на Исус. Амин.